

EVERS, Hendrik Jan Simon Jozef, priester-kloosterling van de premonstratenzerabdij te Averbode, algemeen secretaris van het Davidsfonds en geschiedschrijver (Achel 5 april 1873 - Tessenderlo 27 februari 1939).

Oudste zoon van Hendrik Willem Evers, douanebeambte, trad na het middelbaar onderwijs in de abdij van Averbode en studeerde van 1895 tot 1902 aan de Gregoriaanse universiteit te Rome, waar hij tot doctor in de wijsbegeerte (1898) en in de theologie (1902) promoveerde. Hij behaalde ook het diploma van archivaris-paleograaf aan de Vaticaanse school (1900). In juni 1909 werd Evers door zijn oversten naar Brazilië gezonden. Daar heeft hij zich nooit volledig thuisgevoeld. In 1921 keerde hij naar Averbode terug en ging er zich actief met de geschiedenis van zijn orde, abdij en streek bezighouden. Zo behoorde hij tot de stichters van twee historische tijdschriften, nl. de *Analecta Praemonstratensia* (1925) en *De Zuiderkempem* (1931).

Evers toonde zijn leven lang een intense belangstelling voor het culturele leven in Vlaanderen. In 1901 werd hij redactielid van *Dietsche Warande en Belfort*. Later werd hij ook opgenomen in de redactie van *De groene Linde* (1905-'06), een tijdschrift voor jonge Vlaamse letterkundigen.

Na het overlijden van Frans de Potter (17 november 1904) werd Evers op voorstel van Prof. E. Vliebergh tot algemeen secretaris van het Davidsfonds aangesteld. In die functie maakte hij o.m. deel uit van de afvaardiging van katholieke Vlaamsgezinden die op 21 februari 1905 naar het parlement trokken, naar aanleiding van het wetsvoorstel-

Coremans, dat de vermelding van de Nederlandse taalkennis in alle getuigschriften van voltooide humaniorastudies eiste. In het kader van diezelfde actie sprak Evers op de protestvergadering van de Nederduitsche Bond te Antwerpen op 24 juni 1905, evenals Lodewijk Dosfel. In de plaatselijke afdelingen en op de congressen van het Davidsfonds was Evers een graag gehoorde spreker. Zijn referaat Over de Vlaamsche katholieke pers, voorgedragen op het congres te Lier (4-5 september 1905) trok meer dan gewone aandacht. Ook zijn herhaalde actie voor de vernederlandsing van het onderwijs in Vlaanderen, tijdens het Davidsfondscongres te Tongeren (1-2 september 1907), waar hij ook voor de studenten sprak, mag hier niet onvermeld blijven. In november 1907 kreeg Evers een adjunct in de persoon van dr. Karel Heynderickx, die hem ten slotte op 26 november 1908 als algemeen secretaris opvolgde. Evers bleef een overtuigd Vlaming, maar zijn bedrijvigheid op Vlaams gebied heeft sindsdien geen bijzonder belang gehad.

WERKEN: Artikelen in *Handelingen van het Congres van het Davidsfonds* (1906-'07); *Analecta Praemonstratensia* (1925-); *De Zuiderkempfen* (1932-) en *Bijdragen tot de geschiedenis* (1938). - Boeken: *L'obituaire de l'abbaye de Prémontré, XIIe s. - Ms. 9 de Soissons* (1925); *Formularium Praemonstratense* (1932-'33).

LITERATUUR: Voorzitter J.J. Evers. In *memcriam*, in *De Zuiderkempfen*, jg. 8 (1939, p. 1-3); - In *memoriam M. le Chanoine Jules Evers*, in *Analecta Praemonstratensia*, jg. 15 (1939, p. 6-8); - J. Persyn, *De wording van het tijdschrift Dietsche Warande en Belfort en zijn ontwikkeling onder de redactie van Em. Vliebergh en Jul. Persijn (1900-1924)* (1963, p. 52, 53, 134, 139, 142, 144, 202-203, 231, 232); - M. Cordemans, *Dr. A. van de Perre's oorlogsjaren (1914-1918)* (1963, p. 22-24); - A. de Bruyne, *Lodewijk Dosfel 1881-1925. Kultuurflamingant, aktivist, nationalist* (1967, p. 84); - T.J. Gerits, *Evers, Hendrik Jan Simon Jozef*, in *Nationaal biografisch woordenboek*, IV (1970).

TRUDO GERITS